

DRAPPELUL

ziar independent

Inscris sub Nr. 13/1938 la Trib. Arad

ABONAMENTE:

2100 —

bănci, industrii, toate inst. part. și publ. 1000. —

Director:

VASILE I. OSTOIA

REDACȚII ȘI ADMINISTRATII:

ARAD, STR. POPA ION RUSU Nr. 3 Tel. 19-91
Timșoara, Oradea

MESAGIUL REGAL RADIO-DIFUZAT

Sâmbătă, 22 crt., seara la orele 21 Majestatea Sa Regele Carol al II-lea a adresat țării prin posturile noastre de radio următorul mesaj:

Forurile Superioare ale F. R. N. au făcut apel la Mine să să preiau conducerea supremă a organizației unice și totalitare, a „Partidului Național”.

Am primit această sarcină conștient fiind că îndreptățește o înaltă datorie pentru țară și națiune.

Ca prim punct constat că muncind din toate forțele și iubitoare de țară și prietere directă a măsurilor păzitori ai destinelor patriei voi putea realiza mai eficient, mai hotărât acea unitate de gânduri și simțiri de care România are așa mare nevoie mai ales azi, când nu se poate ști ce ne pregătește viitorul.

Această acțiune nu este una nouă, isvorită mai mult din nevoile prezente, ci este dezvoltarea uneia care a început prin constituția din anul 1938.

Cu acel prilej am spus că legea supremă care trebuie să ne călăuzească, este salvarea Patriei, este salvarea Ei prin mijloace eroice.

A sosit clipa în care aceste mijloace trebuie înfăptuite și prin legea ce am promulgat-o ieri s'a înfăptuit.

Nu mai este vremea ca interesele individuale să precumpănească, ci este acea în care nevoile unitare și naționale ale națiunii să fie singurele care să călăuzească gândurile și forțele fiecărui membru al obștei românești.

Un singur țel, un singur gând, un singur avânt, o singură acțiune și un singur suflet trebuie să străbată cu un

fior de reînnoire toată națiunea și să magnetizeze toate străduințele de muncă și totalitare.

Conștiința națională impune tuturor de a socoti Patria și Națiunea drept cel mai de seamă temei al rostului lor în viață.

Prin înființarea sub conducerea Mea supremă a Partidului Națiunii, pun la dispoziția României și a româ-

M. S. Regele Carol al II-lea

nilor, mijlocul ca acest imperativ să se desăvârșească cât mai repede și cu folos.

A sosit clipa binecuvântată în care virtuțile sufletiste deosebite ale neamului Meu, să iasă la suprafață și să se avânte fără piedeci în muncă constructivă și solidară și cu puterea comunității naționale.

Azi cer țării o renovare a sufletelor, o reexaminare a conștiințelor, un nou avânt de solidaritate în societatea românească, în care individualismul devine nu un scop în sine, ci un mijloc de în-

țărare și de progres al obștei.

Nu mai e timpul ca fiecare să se gândească la el, ci numai la entitatea națională cuprinsă într'un singur cuvânt:

ROMANIA.

Lărgind cadrele organizației politice, dăm astfel putință tuturor acelor care vor să devie soldați ai acestei acțiuni de a se strânge în jurul Meu într'un mănunchi puternic și asemenea unui stup de albine și oțelit în roi însetat de un dor nespus de muncă folositoare comunității. Este clipa mare a istoriei dezvoltării noastre, e o clipă în care fiecare român trebuie să priceapă că datoria sa supremă este de a se strânge cu toată credința în acest roi.

Va trebui deci să pășim la muncă și la luptă pentru idealuri noi cu tot avântul ce-l poate da o tinerețe de gândire de suflet și izbândă.

Fără să desprindem din înfăptuirile celor de ieri, azi fac un apel la tinerele generații să roiască și ele în acest stup al reînvierii naționale.

Avântul lor, credința lor către Rege și Națiune să fie reazămile neamului cele mai puternice pentru vremile ce vin.

Toate organizațiile tinerețului, Frontului Național Studentesc și altele, vor trebui să se închege în această mișcare nouă.

Nu trebuie să fim sadiți. ci dinamici, ne trebuie soldați credincioși ai partidului. plini de avânt și ca eroici soldați se vor grupa la aleșii tinereții națiunii.

Pășind deci astăzi la desăvârșirea noului drum, trasat de constituția din 1938 fac

Infrățirea prin cultură

Nu s'ar putea afirma nicădecum, cu mâna pe inimă, că epoca prin care trecem este cea mai prietnică roadelor gândului, apropierei spirituale dintre oameni.

Cei, foarte puțini, cari — cu toate acestea — continuă să persiste în sfânta muncă a împăciuirii oamenilor pe calea culturii și a comerțului de bunuri ale sensibilității, sunt adevărați pionieri, seniori paroloxali, dar cu atât mai de prețuit, năzuind să atingă un ideal Eldorado.

Printre aceștia, o adevărată personalitate, care acționează de peste două decenii pentru o cât mai armonioasă înțelegere între populația majoritară a țării și minoritari, este d. Zoltán Frango. Numele d-sale — prestigios nu numai în cercurile literare și culturale din țară, ci și în Germania și în Ungaria — trebuie subliniat cu deosebire, în aceste clipe când o revenire dela glasul tunului la vocile Muzelor este așteptată de întreaga lume înfrigurată, hărțuită și suferindă.

Căci, într-o vreme în care dincolo de hotare, pe front, se aude doar glasul tunului, d. Zoltán Frango continuă să lucreze la cizelarea în limba germană a armoniilor cerești din „Luceafărul” lui Eminescu, a cărui traducere integrală în limba tedescă ne-o va dăruia în curând. Poet de mare talent, d-sale a pus toate caratele inspreției în transpunerea cât mai fidelă și

mai înoripată a liricii românești în limba maghiară și în limba germană. D. Zoltán Frango a alcătuit, în limba germană, acum câțiva ani — și subliniem: pe proprie cheltulă — prima occidentală antologie din lirica noastră. Intitulată: „Rumänische Dichter”, ea cuprinde poezii din 43 poeți români, începând cu Mihail Eminescu, Vlahuță, Ceșbuc, St. O. Iosif, Dumitrie Anghel, Octavian Goga, trecând prin Tudor Arghezi, Gh. Bucovia, Ion Pillat, Adrian Manu, Nichifor Crănic, F. Aderca, Perpessicius, Al. Philippide, Ion Marin Sadoveanu, Camil Petrescu, Lucian Blaga, Ion Barbu, Camil Baltazar, etc., și sfârșind cu d-nii Ciurezu și Zaharia Stancu...

O a doua ediție a acestei antologii — minunată punte de apropiere —, completată cu poezii din cele mai recente promoții lirice ale literaturii românești, va apare în toamnă. Și tot în toamnă, în Septembrie, d. Zoltán Frango va ține, în Germania, o serie de conferințe despre cultura românească, despre arta și literatura noastră, — dovedind, astfel, odată mai mult, că înțelegerea între oameni pornește din cunoaștere, iar cunoașterea dă naștere iubirii și stimei reciproce

Generalul von Falkenhorst

Decând s'a efectuat rapida ocupare a Danemarcei și Norvegiei de către trupele germane, toate ziarele din lume pomenesc un nume nou: Generalul de infanterie Nikolaus von Falkenhorst. Generalul acesta nu este un necunoscut la București. Printre misiunile ce i s'au încredințat acestui ofiter, care și-a desfășurat activitatea pe

SĂNĂTATE!

(Continuare în pag. 4-a)

Historicul bisericii gr. ort. rom. cu hramul „Sf. Trei-Ierarhi” din Pecica

de Ilie Gh. Crișan

După tradiție, vechea biserică era zidită pe locul unde este acum curtea, respective, intravilanul familiei Bolyos, în apropiere de actuala biserică romano-catolică. După răscoala lui Pero Jovanovics Seghedinatzi din anul 1735, în urma persecutării ortodocșilor de către Unguri, vechea biserică a Românilor și a Sârbilor, a fost dărâmată ca să facă loc falnicei biserici romano-catolice, ce s'a ridicat mai târziu pe terenul spațios din acel loc.

Că a fost biserică pe acest loc, putem dovedi prin faptul că Români, la început, locuiau în părțile

mai ridicate ale comunei Rovine de azi. Mai târziu venind Ungurii, Maria Theresia a dat ordin (29 Iunie 1753) ca Români și Sârbi să părăsească aceste locuri fertile în favorul noilor veniți. Data zidirii bisericii nu o cunoaștem. Știm, că în anul 1627 a fost ales în această biserică călugărul Longin (Lazar) Brancovici vărul lui Sava I Brancovici și unchiul mitropolitului Sava II Brancovici de episcop al Ienopolei. Ce a căutat acest Longin în Pecica, nu știm. Dr. Márki Sándor greșete când afirmă că Longin a fost ales ca episcop în biserică sârbească, pentru că la această dată nici nu erau Sârbi în Pecica. Ei s'au stabilit aici mai târziu 1690—1695). Mai târziu, prin 1700, Sârbi

și Români fiind ortodocși, probabil că aveau una și aceeași biserică.

După dărâmarea bisericii amintite ma sus, Români își zidesc în sec. al XVIII-lea altă biserică, pe locul unde se află cea actuală.

Primii cititori ai bisericii se amintesc Macedo-români (Greci) Ve sa Stoicovici și Ștefan Iancovici, acesta din urmă, a ridicat zidul din jurul bisericii. Tot aici mai putem aminti pe meșteșugarul Haris (tot Român-macedonian), care a înzestrat biserică cu mai multe obiecte sfinte dintre cari se mai păstrează un potir mare.

La 1 Decembrie 1863 (anul foametei generale), în urma unei puternice furtuni, turnul bisericii fiind slab și vechiu, s'a prăbușit. Credincioșii, din lipsă de bani, au făcut atunci un turn mai mic. Tot în acest an la 24 Decembrie (în Ajunul Crăciunului) între orele 7—8 p. m., din neglijența clopotarului, s'a aprins biserică și a ars toată afară de pereți. Serviciul divin s'a

ținut în sala primăriei. Această stare de lucruri a ținut până în anul 1865. În toamna acestui an s'a reedificat biserică cu un turn mai mic.

Această biserică a fost sfințită de protopopul Ioan Rațiu ca mandatar al episcopului Procopiu Ivacicovici (1853—1873) din Arad.

În anii 1876—1877 ajungând locuitorii comunei la o stare materială mai bună, au făcut bisericii un nou iconostas (templă)2). Pictura noului iconostas, a fost făcută de pictorul Costin, de fel din Iliria dar stabilit în Arad, în anul 1881. Sculptatul și auritul s'a făcut în 1882 de către sculptorul sârb Ianici

2) Vezi: Ilie Gh. Crișan: *Monografia comunei Pecica mss. Fișa 3/4-1-1940 unde se află copia actualului scris în 1 Aug. st. v. 1882 de învățătorul confesional Ioan Ardelean, în care este scris...* „au făcut templă și au pingato amesuratul ritului nostru orientala”.

din Arad. Pictura a costat 500 florini iar auritul și sculptatul 1500 florini. Terminându-se cu lucrările interioare, în vara anului 1882 s'a ridicat un turn înalt în locul celui mic.

Sfințirea s'a făcut în 1 August 1882: „...sub fericita domnire a împăratului și reg. nostru Franciscu Iosifu I-ii și sub archiepiscopul Escelentei Sale Domnului Mironu Romanulu Metropolitulu Romanilor din Ungaria, Transilvania și Banatu, au resiedintia în Sibiu, și sub parintescă îngrijire a Pre Santei Sale D-lui Episcopu die cesanu alu Aradului Ioan Mețianu cu resiedintia în Aradu; — era scaunulu protopop. alu Aradulu fiindu vacantu — sub administratul protopop. parintele ases. consist. Moise Boesianu parochu în Curticiu”3).

ILIE GH. CRIȘAN

3.) Vezi același act.

(Continuare în numărul viitor)

1) Ilie Gh. Crișan: *Răscoala lui Pero Jovanovics Seghedinatzi în „Drapelul” an. VI. Nr. 44.*

Informațiuni

Bordeaux. — Agenția HAVAS comunică: Cu semnarea armistițiului franco-german, războiul n'a luat sfârșit. Focul va înceta numai cu 6 ore după încheierea armistițiului dintre Franța și Italia.

Mareșalul Petain într'un discurs, între altele, a spus: Armata franceză a pierdut numai Alsacia și Lorena. Pentru viitorul Franței să tragem învățături din războiul pierdut, să facem economie de forțe în lupta care continuă să refacă Franța.

Londra. — Știrea semnării armistițiului franco-german, s'a aflat prea târziu la Londra pentru a putea fi comentată de toate ziarele engleze.

Presa subliniază că, deși marea lor aliată a căzut, englezii rămân însuflețiți de ideea de a câștiga, nu se vor lăsa, ci vor lupta.

La „EXPOZIȚIA CARTII” din Palatul Culturii (Piața Senatului) în BUCUREȘTI între scriitorii oficiali e și Lucian Costin cu următoarele din operele sale: „Paisagii și Simfonii”;

„Mărgăritarele Banatului”;
„Tălmăcirii din liricii germane contemporane”;
„Monografia satului Lisaura”.

OPERELE SCRITORILOR ROMÂNI LA EXPOZIȚIA DIN PARIS 1935: „Fundatiile Regale Carol II” au selecționat operele scriitorilor români, cari vor figura în pavilionul României (secția: literatura și arta). Între scriitorii oficiali e și poetul LUCIAN COSTIN cu următoarele opere poetice:

„ASTRALE”;
„PEISAGII ȘI SIMFONII”;
„DE PRIN SECOLI”.

Comunicat Nr. 28.

Mareșalul Curții Regale face cunoscut următoarele:

Majestatea Sa Regele primind, din toate unghiurile Țării, felicitări omagiale cu prilejul împlinirii a 10 ani de Domnie, a binevoit să mă însărcineze a transmite, pe această cale, Inaltele Mulțumiri tuturor acelorora, cari au depus la picioarele Tronului, expresiunea sentimentelor lor de credință și devotament.

București, 10 Iunie 1940.

COMUNICAT No. 32.

Mareșalul Curții Regale comunică:

Azi la ora 12.30 în fața Majestății Sale Regelui și în prezența d-lui Consilier Regal Gh. Tătărescu, președintele consiliului de miniștri, domnul Ernest Urdărlanu, ministrul Casei Regale, mare Sambelan al Majestății Sale Regelui și șef de Stat Major al Partidului Național, a depus jurământul de credință ca ministru secretar de stat.

București, 22 Iunie 1940.

NOUĂȚI

DE MODĂ

pentru doamne în
mare cantitate și
stofe bărbătești
EFTINE AU
SOSIT LA

ILIE MOTIU

magazin de modă

A R A D

Membru la
„CONSUM”

PREȚURI
EXTREM DE
IEFTINE

Pentru adevăr

— Nerușinatul, m'a făcut criminal, derbedeu, mincinos! Il voiu provoca la duel.

— Foarte lăudabil din partea dole, tinere! Omul trebuie să fie înțeldeauna gata să lupte și să cadă pentru adevăr!

Inexplicabil

— Mămico, de ce are tata nasul roșu?

— Pentru că bea vin!

— Nu înțeleg, taticu bea numai vin alb!

După invitație

— Ei, cum ți-a plăcut cina la care ai fost invitat?

— De, dacă vinul era atât de rece ca cioba și de vechime identică cu vârsta găștelor, ce s'au servit, pe de altă parte, dacă găștele ar fi fost grase ca amfitrioana, n'as avea nimic de obiectat.

CAMERA

elegant mobilată
la stradă și cu
intrare separată
cu acces la baie,
de închiriat. Vis-a-vis cu TRIDORUL.

A R A D,
Bul. Regale Carol No. 37

Ioan Csobor,

dentist, dela 1 Iunie s'a mutat în
str. Alexandri Nr. 3, Arad

152 de ani tradiție ai modei vieneze

În zilele acestea moda vieneză ajunge un trecut de 152 de ani, un trecut plin cu victorii în lumea întreagă câștigată cu mijloacele cele mai amabile și nedureroase. Bibliotecile și colecțiile particulare ale Vienei furnizează o imagine fidelă și impresionantă despre dezvoltarea creației modei vieneze în ultimele cinci sferturi de veac, dând o privire asupra înfățișării caracteristice a gustului și a grației pline cu farmec a stilului vienez. Timpul Congresului la Viena care în Iunie 1815 a luat sfârșit e considerat în general ca data nașterii modei vieneze. Ar fi nedrept de a uita că și mai înainte creațiile de modă vieneză au găsit atenție, fie și că n'au fost recunoscute ca dătătoare de seamă peste granițele țării. Deja împărăteasa Maria-Terezia a trimis fiicelor ei aflătoare la Salzburg mai multe rânduri de costume vieneze din cele mai fine, arătând în scrisoarea alăturată că e vorbă de creațiuni cu mult mai deosebite și mai plăcute decât costumele de modă pariziană.

Adevăratul ceas de naștere a numelui internațional a modei vieneze cade în mod faptic în zilele pline cu festivaluri ale Congresului Vinez. Viena era pe atunci centrul

Europei oferind în același timp modei sale unica ocazie de a-și întemeia renumele ei mondial. De aici și atunci începea drumul triumfal a frumuseții modei vieneze, trecând granițele țării entuziasmată toată lumea cu creațiile ei. În timpul Congresului Vinez elanul crinolinelor concurse cu linia clasică și nobilă a stilului empir. După ce a trecut anul 1848 cu formele sale mai severe chiar și în moda, timpul valsului creea specificul costum vienez, aceea creațiune dulce, amabilă și vioasă al cărui istoric e nedespărțibil de ritmurile valsului vienez. Atunci costumul modei vieneze a devenit o operă de artă identificându-se cu natura și felul vienez.

În timpul acestor 152 de ani, nota vieneză și-a dovedit pe deplin puterea ei artistică și justificarea ei culturală. Plecând dela elanul Congresului Vinez dansant, peste bucuria de frumusețe a stilului antic vienez până la linia clară a costumului-trotteur modern merge drumul acestei mode a orașului dunărean Viena. Astăzi moda vieneză e renumită în lumea întreagă și Casa Modei la Viena a devenit păstorul și girantul acestei tradiții de 152 de ani.

Gruparea poetică „ADONIS” București

Primăvară

de ION NEGESCU

Primăvară, cântecul ți-aud
Într'un mugur de cireșă crud,
Într'o viorea și-un ghiocel,
Și'n tilinea dela gâtul unui miel...

Primăvară, dragostea și viața
E un imn de vrăbii dimineața,
Peste zi, cu soarele împreună,
Peste noapte, liniștea cu lună.

Și cu visul tău frumos și mare
Dai la fiori miresme și culoare,
La poezi așezi cununii pe frunte
Și-te alergi cu cîntecele pe munte;
Pulbere de aur viu ți-o scuturi
Pe aripi de grauri și de fluturi.

Dacă mor în timpul tău poezi
Glas de rândunele le trimiți;
Le trimeti suave lacrimioare
Lacrămi dulci în fiecare floare;
Ciocârlii să cânte din viori
Visule, noianule de sori.

Statuia tribunului

de Cristian Sârba

Cu luna după el, înconjurată
De romi unui nou mic de tuci,
Călătorind prin timp, seculul verde
A poposit în târgul cu răscruci.

Înmărmăzmată, ca o fată blondă
Singurătatea-i umblă pe alei
Și doar un om de patră ruginită
Se năltă dintr'un rond de stâlpi.

Un om ce'n noaptea asta luminoasă
Cu adieri de aripi de lăstun,
Ș-a amintit pe semne cu tristețe
Ca fost cândva, poporului tribun.

Și-acum e'o mânăntinsă către lună,
Pe soclul unde stă suit de ani,
Se pregătește par'că să vorbească
Seuarului de frasinii și castani.

Și poate că tribunul chiar vorbește
Ceva în limba mulei vecinicii,
Căci vâd un plop bătrân, ce știe multe,
Caplăudă din frunze argintii.

1) În dorința propagării frumuseții, va fi reprezentată în „Doina în artă, tânăra și valoroasă grupă poetică „Adonis”, din București doi poeți din sânul ei.

Guvernul a luat măsurile necesare pentru aprovizionarea populației cu lemne de foc și a armatei cu grâu

Noile măsuri luate de guvernul român pentru aprovizionarea populației și armatei cu lemne și grâu, vin să ateste, odată mai mult, spiritul dinamic, înfăptuitor, ce animă regimul politic instaurat prin Frontul Renașterii Naționale.

Potrivit acestei voințe creatoare, din care au izvorât până acum, într'un atât de scurt timp, o sumă întreagă de fundamentale reforme ale vieții noastre publice, — d-nii Gh. Tătărescu, președintele consiliului de miniștri și Mircea Ciocov, ministrul Economiei Naționale au luat două importante decizii. Întâia privește organizarea exploatarea forestieră din întreg cuprinsul țării pentru a se asigura cantitățile de lemn de foc armatei, instituțiilor și populației, iar cea de a doua asigură armatei cantitatea de grâu trebuitoare până la noua recoltă.

Textul acestor importante decizii a și apărut în Monitorul Oficial. Prin dispozițiile care au fost luate, se pune, în chip salvator, ordine într'un domeniu, a cărui lipsă de organizare provoca criză de lemne de foc, amenințând în viitor chiar consumul intern.

Cercetându-se cauzele care provoacă aceste stări de lucruri, au fost

găsite cele mai bune soluții vrednice să asigure desfășurarea în condiții normale, a consumului intern de lemne de foc.

Dispozițiunea ca inginerii silvici să părăsească misiunea de până acum dominată de un excesiv burocratism și să organizeze ei înșiși exploatarea pe teren — aparținând de o hotărâre care nu va întârzi să-și arate, din belșug, fructificările. Deasemenea, fixarea obligatorie de lucru ca fiind considerată în interesul apărării naționale, — este o măsură dintre cele mai oportune luate.

De o egală însemnătate este și deciziunea luată de guvern în legătură cu aprovizionarea armatei cu grâu.

Pentru a nu se crea un dezechilibru al aprovizionărilor pe județe și înlesni urcări de prețuri peste limita îngăduită, Ministerul Economiei Naționale a făcut evaluarea stocurilor existente, la un preț unitar.

Iată, odată cu aceste noi măsuri ale guvernului, luate în două domenii de interes vital, pentru populația civilă și armată, încă o dovadă a modului eficace, în care conducătorii înțeleg să rezolve problemele cu caracter obștești.

Noutăți

la pantofi de vară
și sandale

Frații
Apponyi

Arad,
vis-a-vis de Primărie

Cinema CORSO
Platonul deschis!
Telefon 20-65

Program dublu senzațional:

Femei în alb

cu
Una Merkel
Buddy Ebsen

Privighetoarea Broadway-ului

cu
Jeanette MacDonald
Lew Ayres

JURNAL

Repr. orele 3, 5, 7.15, 9.30

URANIA

Telefon: 12-82
Sală răcoroasă

Azi: 3, 5, 7.15, 9.30

HANS ALBERS și Charlotte Susa

în cel mai formidabil
film de aventuri

„CANITOGA”

Jurnal de război UFA
și PARAMOUNT

VINE:

Un film care întrece COCOSĂȚUL ȘI FRANKENSTEIN
Numai pentru amatorii de
sezafturi tari

„BESTIA”

a mormântul maestrului...

mult se lăsase noaptea rece, Capitala. In seara asta, luna mai ardea în odaia maestrului Aristotel. In salon, tablouri terminate erau toate strânse pe colț, iar celelalte, erau așezate pe locurile lor. Sărbători festive. „Mulțumesc, la fel” și se ies afară. Prin fereastră ce se deschide, „luna și vârsa voastră ei vâpae”, luminând odaia cu ochii pe un tablou ce sta în perete. Razele lunii reflectate pe tabloului, încât am putut să dau seama de creația armată. Ce sta în raport cu sensibilitatea sa. Maestre, e de d-la lăsa tablou? do! imi răspunse în cap nemulțumit de creația. Tabloul reprezenta, coborât, înălțurului depe cruce.... Și se așteptam învierea, sărbătoare. Pentru unii, sărbătoare tradițională, iar pentru alții, reînvierea sufletești, fiecare dintre indivizi are un Iisus înmormântat în el în-în. Dar unde te duci, de te grădămăntreabă dânsul. Maestre, mare mistune de făcut. In seara asta imi voiu vedea și eu înălțurului meu maestrului. Aici, aprinde și din parte-mi învierea și nu uită mâine, treci-mi mină....

mult bătușe ceasul jumătatea sprezece. Tramvaiul 20, nici să se arate. Unde faci învierea mântreabă un artist și scriitor la cimitirul Bellu și începu să împună cu partenera, o stupefa pe drept.

stăpînii se îndreaptă pe la biserici de unde fac parte. In fața

bisericii d-la Buloșu, poporul cu căde-o lumânare în mână așteaptă ora sacră. In piața 8 Iunie, la distanță de câțiva pași, sergenții îmbrăcați în uniformă de paradă, nelăsând pe nimeni dintre oamenii de rând să treacă la Patriarhie, de cât doar autoritățile.

Miezul nopții. Nimeni nu măntămpină să intru în cimitir. Tocmai mă surprinse că anul acesta nu era nimeni în poartă. In liniște ce domnia întreg cimitirul, doar pașii mei se mai auzeau. La fiecare mormânt ardea câte-o candelă. Iată-mă's ajuns la mormânt.

Dar, — Doamne, ce-i? — nici candelă nu arde. Femeia — desigur și ea creștină, n'a schimbat pluta și sigur c'a uitat.

Scot din buzunarul paltonului o plută și aprind candelă. Așez lumânările, una de o parte într-un ghiueciu, alta în altul și le aprind. E liniștit, nici vânt nu bate. Mi se păru c'aud o voce. Și deodată o flucără albă, parcă-mi apărui în fața ochilor și-apoi dispăru.

„Christos a înviat!” „Adevărat c'a înviat” d-le Gheorghiu, dar, ce-i cu d-la pe aici? Mi se părușe mie o lumină, dar, nu știam de unde vine. Dar bine d-le Costică, nici noaptea nu poți să stai acasă. Toată ziua, bună ziua, în cimitir. Mai lasă-l să doarmă și el, ce crez c'o să-l înviez d-la? „Nu'nviază morții e'n zadar copile!” Și nu uita morții cu morții, iar vii cu vii. N'ai găsit vre-o muză, care să te facă să nu mai pleci dela fereastră ei, să-i cânti serenade, sau.... știu.... de.... Da, dar... și lăs capu'n jos.... El n'a murit și nici nu poate muri. D-tră pe cine aveți mort? Eu!... Atât aveam și pe ca am pierdut-o. Era, prin anul II la filosofie, când s'a dus cu mamăsa într-o iarnă la țară. Când s'a întors acasă, i-a fost rău și de atunci n'a mai durat mult și iat-o.... și zicând mi-arată mormântul. +Ileana Stoeneșcu, studentă anul III filosofie 1939, 26 Iunie. In etate de 22 ani. Tânără! Dar, moartea nu alege. Și de-atunci parcă sunt lipsit de mine însumi, parcă totul e stins. In ori ce fată ce-o văd, imi văd și pe Ileana mea. Lumânările s'au ars pe jumătate. Luna strălăcea printre crengile teiului, luminând profilul maestrului.

Ceasul arată de mult ore 2½ și eu... eu parcă n'as mai pleca — tu rămâi, eu însă plec!...

Nici nu-mi vine a crede că acest om ar fi trăit vreodată. Adeseori măntreb; oare acest mormânt este al maestrului? Aici s'odihnește lutul lui. Nu cred. Un om așa mare, nu poate fi astfel. Unui om mare și creștin (cu toate că se'ndoa de existența lui Dumnezeu, nu'semna că nu crede în el) pe lângă nedeslăpuitul tei, pe care l'a iubit, ti mai trebuie și-o cruce. Un cavou. Dar, cine să-l facă? fiindcă S. S. R. nici nu l-au comemorat până astăzi.

Se anunțase încă de astă iarnă, prin Ianuarie, că în ziua de 26 Mai a. c. se va comemora 50 ani, când se implinesc în ziua de 15 Iunie a. c. 51 de ani. Ori cât am fi cu grija la holare, nu înseamnă, ca să neglijăm, oamenii, cu care țara

Ați semnat bonuri pt. înzestrarea Armatei?

noastră s'a mândrit dincolo de holare. Să facem abstracție de maestrul M. Eminescu și să trecem la Gh. Coșbuc, poetul țărânimii, care stă pe aceeaș treaptă cu el.

Mulți pelerini caută, să-i vadă mormântul, dar, nimeni nu-l poate găsi, decât doar cu o călăuză. Mormântul așezat pe valea plângerii. O priveliște fi se arată înaintea ochilor. Mormântul înconjurat de trandafiri, și cu o simplă placă de marmură, pe care scrie: +George și Alex. Coșbuc. O candelă arde permanent. Grădina Primăriei Municipiului București are grijă tuturor poezilor și scriitorilor. Da, Dar, unde ne este cultul morților? Unde ne este sentimentul de milă, dacă nu de respect? Se vor mai naște astfel de oameni?! Nu. Vor trece secole până la al doilea Eminescu și Coșbuc. Dumnezeu să-i ierte și'n veci fie-le memoria în slujba nației noastre.

R. K.

D. C. C. Giurescu, ministrul Propagandei Naționale prietenul Greciei

Sub titlul: „Un bun prieten al Greciei: Constantin Giurescu, ministrul român al Propagandei Naționale”, marele cotidian din Athena „E-lefteron Vima”, publică următorul articol semnat de d. Tsurkas:

„Urmând o veche tradiție în istoria țării Sale, Regele Carol al II-lea al României, nu numai că acordă întreg înaltul Său sprijin culturii, dar înțelege totodată să dea intelectualilor un loc de frunte și în conducerea Statului. Sunt puține poate țările din lume în care oamenii de literă și de știință au un rol atât de activ în treburile obștești ca în România, unde ei nu sunt puși la marginea vieții publice, nu trăesc din mila cetățenilor și a Statului, ci dimpotrivă formează astăzi cea mai privilegiată clasă socială. Profesorii universitari, scriitorii, publiciștii și ziaristii reprezintă marea majoritate a conducătorilor țării și constituie pepiniera în care se face selecționarea valorilor. Astfel, în România de astăzi înfloresc cu adevărat o viață științifică, literară și artistică, care găsește un larg și voluminos sprijin din partea Regelui și a Statului.

Una din noile valori pe

care Regele Carol a pus-o în slujba Țării este Ministrul Presei și Propagandei, dl.

D. prof. C. C. Giurescu, ministrul Propagandei Naționale

Constantin Giurescu, secretar general și ministru pentru organizarea Frontului Renașterii Naționale până în timpul din urmă. Domnul Giurescu este unul din cei mai distinși și de o faimă mondială a istoriei României, profesor la Universitatea din București, scriitor încercat și cercetător neobo-

gurul criteriu pentru promovarea în gradele superioare și prețuirea competenței tehnice în funcțiunile de specialitate, cu satisfacerea tuturor cerințelor unui sistem de salarizare corespunzătoare, sunt puncte definitiv câștigate în reforma structurală a aparatului de Stat.

In era Renașterii Naționale, Guvernul a realizat modernizarea serviciilor publice, prin ridicarea prestigiului funcțiunii, întărirea sentimentului de răspundere a tuturor care prestează o slujbă la Stat, și prin ameliorarea salarizării. Printr-o nouă reglementare a tabelor de salarii s'a simplificat formalismul birocratic care crea mari dificultăți în funcționarea serviciilor de contabilitate. Randamentul muncii în serviciile de Stat va fi sporit.

Acesta este singurul rezultat care poate răsplăti bunăvoința și eforturile Guvernului.

RECENZII

Revista Institutului Social Banat-Crișana

De sub direcția d-lui dr. C. Groșorean, în numărul de Aprilie aduce o serie de articole bine documentate și semnate de personalități marcante.

SUMARUL:

Prof. Giorgio Del Vecchio: Pactism;
Ion B. Mureșeanu: Despre Paul Iergovici;
Constantin Drăgan: Fenomenul războiului și potențialul belic al națiunii;

Prof. Traian Mager: Cercetări în ținutul Hălmașului;
Dr. C. Groșorean: In țara Daciilor.

Insemnări și Recenzii.

LA E CHIORU

Revista pentru literatură și artă, de sub conducerea dlui LA E CHIORU, cuprinde un mănunchiu colorat de schițe și poezii, semnate de publiciști și poeți consacrați.

Numărul 5, pentru luna Iunie 1940, are următorul conținut:

Ce este iubirea? de LA E CHIORU.
Nemurire, de ȘTEFAN POPESCU-DRAGUȘENI.
Vis amar, de MISSIR.

Sunt ceasuri, de EMANOIL COBZALAU.

Mici însemnări, de VIRGIL CHIORU-RIZESCU.

Epigrame; Epitafuri; Recenzii epigramatice, de ȘTEFAN POPESCU-DRAGUȘENI.

România Eroică

Revistă pentru promovarea românismului — Organul Uniunii Ziaristilor din Transilvania — de sub vigoarea conducere a d-lui Ion Colfescu-Delaturda, menținându-și înalta conduită morală, propusă dela începutul apariției, în numărul său pentru Mai—Iunie

1940 ne aduce următorul bogat și variat conținut:

„ROMANIA EROICA”: Suprema jertfă — Suprema reculegere.

ITALICUS: O constatare edificatoare.

Dr. G. FACIOARU: Microbul actualității război.

ION COLFESCU-DELATURDA: Românii Balcanici și imperatiile noastre naționale.

Dr. ILIE DAIANU: Italia și Albania.

I. C-DELATURDA: Misionarismul Religios.

ITALICUS: O întrebare care ce re un răspuns.

FLAVIUS: Rolul economicului în noua viață de stat.

LEON BANCU: Pentru ce trebuie salvate și întărite instituțiile de credință românești din Ardeal.

ION COLFESCU-DELATURDA: Arta și înaltele Comandamente Naționale.

CRONICI: Cărți — Reviste. — Spicuri din presa de provincie.

SPORT

Micul C. E. C.

După primul tur au rămas în luptă: Rapid, Ferencváros, Beogradski și Gradnanski

Returul primei ediții a întâlnirilor din cadrul Cupei Europei Centrale s'a soldat cu câteva rezultate senzaționale. În primul rând: Ferencváros, campioana Ungariei după înfrângerea suferită săptămîna trecută la Sarajevo (0:3) și-a luat ieri revanșa administrând echipei sârbești nu mai puțin de 11 puncte! Mult, foarte mult, chiar și pentru MICUL C.E.C. — La București Venus

BEOGRADSKI — VENUS 1:0 (1:0)

București. — Campioana Jugoslaviei jucând mai încheiat a dispus de Venus cu 1:0. La Belgrad sârbii au câștigat cu 3:0.

RAPID — HUNGARIA 3:0 (2:0)

Tot la București feroviarul român au dispus de Hungaria cu 3:0. Duminică trecută la Budapesta români au câștigat cu 2:1.

FERENCVAROS — SLAVIA
11:1 (5:0)

Budapesta. — După eșecul de Duminică trecută Ferencváros și-a revenit. A arbitrat d. Ceareanu — București. Dr. Sárosi a marcat 6 puncte.

mus, camp. țării noastre a fost din nou învins de Beogradski. — Sâmbătă la Budapesta Gradnanski — Zagreb a dispus din nou de Ujpest. — Singurul rezultat normal al returului este cel dintre Rapid și Hungaria (3:0).

În atențiunea cultivatorilor de sfeclă de zahăr

Invităm cultivatorii de sfeclă de zahăr cari au făcut contracte cu fabrica și doresc să obțină borhot uscat să-și anunte pretențiunile în biroul sindicatului (Bul. Regele Ferdinand 41) verbal sau în scris până cel târziu la 10 Iulie, căci anunțările ulterioare nu se vor mai lua în considerare.

În baza convenției, cultivatorii cari transportă sfeclă la fabrică prin vehicule proprii, n'au dreptul la borhot uscat. Cei cari transportă sfeclă cu trenul, pot opta pentru o cantitate până la un procent din marfa livrată, din borhotul uscat.

Sindicatul cultivatorilor
de sfeclă de zahăr din
Arad—Banat

MUTARE de prăvălie

Firma GLESINGER

Își mută prăvălia în Str. Berthelot No. 2.
(vis-a-vis de teatru) iar până la mutare desface cu
prețuri extrem de reduse stocul de mărfuri.

Elogiu american pentru Majestatea Sa Regele

Într-o revistă americană Christian Science Monitor, un eminent jurnalist de peste ocean, d. Stevens publică un articol de măgulitoare aprecieri asupra Majestății Sale Regelui nostru. Nu este primul articol de acest fel. În ultimii doi ani, Românii au respectat bunul renume al inspiratorului și salvatorului reformelor cu caracter național, dela noi.

De data aceasta în opinia americană răsund cu cea mai mare putere, prestigiul unui Rege Care a știut să strângă laolaltă toate forțele poporului Său, pentru o politică de pace și de neîntreruptă creație. D. Stevens scrie între altele că, dintre toți Regii actuali, Majestatea Sa Suveranul României este singurul Rege adevărat. Ori, el ar părea de mare această laudă care ne face atâtă plăcere, conștiința noastră ne spune că este așa. Numai zece ani de Domnie, au fost suficienți pentru a desvălui o nouă și curată fizionomie a țării. Cu prilejul aniversării acestor zece ani s'au scris la noi, cuvintele de omagiu pe care le merita cu prisosință o atît de covârșitoare muncă.

Însă atunci, când ecoul acestei cunoașteri vine din afară, și de atît de departe, trebuie să spunem că suntem de sensibili la o atît de francă apreciere. Într-adevăr rolul de Monarh ereditar, în România, a suferit în anii din urmă adînci prefaceri. Statul românesc, datorită

ințelepciunii Majestății Sale Regelui, nu mai este obiectul de antrepriză al inițiativelor particulare, care se numeau partidele politice. Dimpotrivă evoluția noastră ca Stat este garantată de funcțiunea permanentă a unui factor de memorie istorică, și de experiență, iar acest factor este Monarhia. Atunci, când, de peste Ocean cineva compară regimul nostru cu acela cuminț pe care îl admirăm în Portugalia, și cu cel din Letonia, trebuie să înțelegem că obiectul admirației americane este tocmai inițiativa Suveranului degajată din jocul factorilor de politică internă. Grație acestei inițiative a Suveranului, România și-a conservat în treagă capacitatea ei economică, în niște momente excepționale, și în treagă forța ei politică.

Se poate spune, că progresele nu s'au constatat decît acolo unde mîna Regelui le-a determinat și le-a forțat. Pentru prima oară în istoria Românilor, un Rege salvă sește atîtă miracole într-un atît de scurt timp, și atîtă de puțin prielnic.

Elogiile din presa americană, sunt pentru sufletul românesc surse unei mari bucurii. Această bucurie este pricinuită și de faptul, că Românii din noul Continent, care trăiesc în Statele Ohio, Michigan, Cleveland, Tennessee și prin alte locuri, au prilejul să afle că patria lor de origine, este bine condusă și bine administrată.

GRADINILE DE VARA

Cea mai frumoasă grădină de vară din Arad...

— Cunoscutul restaurator Auer („Puby”), mereu inventiv și plin de inițiativă, — a deschis în localul său din str. Cercetașilor o admirabilă grădină de vară, care după felul aranjamentului ei și întindere se poate numi cu drept cuvânt: „CEA MAI MARE ȘI CEA MAI FRUMOASĂ GRĂDINĂ DE VARĂ DIN ARAD!” Suntem în plină vară și grădinile sunt o adevărată binefacere pentru orașan, căruia nu-i rămâne decît să se ascundă în parc de razele fierbinți ale soarelui ce topesc asfaltul străzilor, ori să ia drumul strandului, iar seara să intre într-o grădină de vară, — unde pe lângă un cost redus să poată cîna bine, să guste un vin de soi și să asculte o muzică bună, ori chiar să DANSEZE. Grădina restaurantului Auer îndeplinește toate aceste condițiuni. Bucătăria acestui local este cunoscută arădanilor. La fel vinurile din cele mai renumite podgorii. Muzica și serviciul nu lăsa nimic de dorit. Iată de ce grădina de vară Auer, — UN LOCAL STRICT FAMILIAR, — va avea un succes desăvârșit. (320).

Generalul von Falkenhorst

(Urmare din pag. I-a)

atâtea tărîmuri, a fost și importantul post de atașat militar pe lângă legațiile germane din Praga, Belgrad și București.

Generalul von Falkenhorst care are astăzi 55 ani, se trage dintr-o veche familie de soldați. A fost crescut în corpul cadeților prusieni și a intrat în 1914 în războiul mondial, comandant al unei companii. S'a distins în mai multe bătălii, printre acestea se numără și asaltul înălțimilor dela Meusa. Devenind în 1916 ofițer de stat major, a participat în această calitate la luptele dela Verdun, Aisne și din Flandra. Apoi generalul von Falkenhorst plecă pe frontul de Est, luptând la Duna și în Galitia răsăriteană, până ce fu detașat, în 1918, pe lângă statul major al generalului comandant al trupelor germane din Finlanda. Venind atunci pentru prima dată în Nordul Europei, a câștigat experiențe, de care avea să se folosească abia în 1940.

Imediat după război, căpitanul de atunci, von Falkenhorst, a fost repartizat apărării Sileziei împotriva polonezilor. După lupta aceasta, purtată la frontieră, a intrat în Reichswehr primind comanda unei unități în calitate de ofițer superior. Aceasta a durat până în 1933 când a fost numit atașat militar pe lângă legațiile din Praga, Belgrad și București, cu reședința în Praga.

În 1935, cu ocazia organizării armatei celei noi germane — Wehrmacht — i se încredințează importantul post de șef al statului major al grupului de armate din Dresda. Un an mai târziu, a fost numit comandant al unei divizii de infanterie. Cu această divizie a luptat în Septembrie 1939 în Polonia, remarcându-se apoi la comanda unui corp de armată. Recunoscându-i aceste merite, Führerul l'a înălțat — la 30 Septembrie 1939 — la general de infanterie (general de corp de armată).

AVANSĂRI ȘI NUMIR

În luna Iunie s'au făcut numeroase avansări atât în armată, cât și la finanțe și în rândurile funcționarilor publici.

Dintre recente avansări reținem următoarele:

D. maior Opreș, medic, la gradul de lt. colonel; d. maior Maior V. și maior Popovici, la gradul de lt. colonel; d. lt. George Fane-Pajiște, la gradul de căpitan.

D. dr. Octavian Ardeleanu a fost numit prefect al Sălmarului.

D. dr. Emil Tîeranu a fost numit prefect al județului Timiș-Torontal.

D. Emil Petrovici, administrator financiar la indirecte din Timișoara, este avansat la gradul de inspector financiar la Alba-Iulia.

D. Mihail Popovici, șef contrăfinanțiar, este avansat la gradul de administrator financiar, în loc d-lui administrator Petrovici din Timișoara.

D. Victor Dabu, cont. financiar este numit controlor șef, în loc d-lui administrator financiar Popovici.

D. Gheorghe Liuba, șef de cabinet al Prefecturii Arad, a fost avansat la gradul de șef de secție cl. I.

Avansările au fost bine meritade, venind în contact cu nii de mai sus, totdeauna s'au vedit demni și la înălțimea chemării lor.

Le dorim și mai departe spor muncă!

ULTIMA ORĂ

INTERN

Manifestația din fața Palatului Regal

București. — Duminică, 23 crt., la orele 12 în fața Palatului Regal a avut loc o mare manifestație populară, cu ocazia înființării „Partidului Națiunii” al cărui conducă-

tor suprem este însuși M. Regele.

Suveranul a binevoit să pară pe balcon, fiind vizionat de mulțime.

EXTERN

Ecoul semnării armistițiului franco-german în Reich

BERLIN. — Agenția DNB comunică: Cu toată ora înaintată, semnarea armistițiului franco-german s'a răspândit în Capitala Reichului cu iuteala fulgerului, stîrnind

mare entuziasm. În toate fenelele și restaurantele, și pe străzile Berlinului a avut loc mari manifestații, cîntînd imnul german, precum și cîntece patriotice militare.

Semnarea armistițiului franco-italian

New-York. — Agenția Reuter anunță: Reprezentanții guvernului francez din Bordeaux anunță oficial că, plenipotențiarilor francezi au plecat în Italia în vederea negocierilor de armistițiu franco-italian.

Aceste negocieri vor dura, probabil, 2—3 zile, iar armistițiul intra în vigoare numai după ce dela semnarea actului de armistițiu.

Imbarcarea refugiaților pentru New-York

Washington. — Agenția DNB transmite: Departamentul de Stat, cu ocazia sosirii unui mare număr de refugiați, a procedat la întocmirea listelor și în acest scop s'a

rut să se comunice numărul celor aflați la Bordeaux, cari doresc să se imbarce pentru New-York.

Pentru întărirea puterii navale U. S. A.

Washington. — Agenția DNB comunică: Camera reprezentanților comisei navale a hotărît că pentru întărirea puterii navale să se construiască un număr de 200 va-

se navale, pentru care scop s'a votat suma de 4 miliarde dolari. Cu această ocazie s'a decis că, armata Statelor Unite va completa înarmată peste 7 ani.

Moscova desminte

Moscova. — Agenția DNB comunică: În cercurile competente se desminte categoric s'vonul, lansat în străinătate, concentrării unui mare număr de armată sovietică împotriva Italiei.

Agenția TAȘ a fost anunțată să desminte această știre care nu corespunde adevărului și care urmărește să slăbi raporturile amicale existente între Soviet și Germania.

Comunicatul francez

Bordeaux. — Comunicatul oficial francez din ziua de 22 Iunie anunță:

În cursul zilei trupele germane au înaintat la sud de Loire. Pe

Rhone elementele inamice au respins, care surprindeau un italian și care în Alpii italieni încercat, fără succes, câteva curi locale.

Comunicatul german

Berlin. — Marele cartier general al Führerului, înaltul comandament german comunică:

În Alsacia și Lorena s'au predat 50 mii de soldați francezi, printre

cari și comandanții diviziilor și 8.

Linia Maginot rezistă în puncte restul a fost cucerit de mâni.